

Diaphan
Nadaton
IX. 8:55

J. Frei:
Questionen
Protagoras
Bon 1845
A. J. V. Tringa
: Disquisitiones
de Protago-
rae Vita et
Philosophia.
Grönigen
1852.

Kindom:
De Orator
III 32 (128)

Di-ys.
-xyl 100-
-ylaur.
(v. 536)
Reiske

Εὐπολιτ:
"Κόλαων"
παι. 146
147(, 297
Kock)

Handwritten notes on lined paper:

Προβλεπόμενα
Handwritten
α. Πόλη

F. Hoffmann:
Geschichte der
Griechischen
u. Römischen
Rechts
Biem 1870
93 H.
M. H. E. Meier:
Opuscula.
i. 222

586-592

ἸΣΤ. Διογίνης Λαζαρίου IX n. 8. | 55 | 56

Tὰ ῥημάτων ἀποδείξεις ὁποῦν ἔχουσιν κατὰ τὴν
ἀλλαν ἀναγκαζομένην ἀπὸ αὐτῶν, ἐκδίδωμι οὐκ ἔτι
ἐν τῇ αὐτῇ ἐκδόσει. Johannes Frei: *Questiones*
Protagorae Bonn 1845. Karst A.J. *Vibringa: Disquisitio*
de Protagorae Vita et Philosophia. Gröningen 1852.

Ὅσοι ἀπορῶν τὰν φυλῶν τοῦ Περσέως καὶ τὰν θυμῶν
ἐπὶ τὴν ἀνδρῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν φύσιν σου, οὐκ
ἀβύδα ἔχον σπονδαί. IS: Kinevra: De Qrabo
re III.32 (128.) Dionys. 4 πρὶς Ἰσωνίαν (p. 536 Reiske).
Εὐπολὶς καὶ τοῖς αὐτοῖς Κόλασαν Περσῶν. 146. 147 (i 297 Koch).

ὁ καὶ λόγον τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς Διοκλήσεως Δαυὶδ Δ. 55
 δα δὲ καὶ οὐκ ἐλθὼν τῆς ἐκκλησίας
 βιβλίου, τὰς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, τὰ δὲ ἡ πόρ-
 τῶν τῶν ἐκκλησίας τῶν ἐκκλησίας τῶν ἐκκλησίας
 δα δὲ καὶ οὐκ ἐλθὼν τῆς ἐκκλησίας

Handwritten in Greek: *Handwritten in Greek: (near Diagram of Labyrinth, 22/11)*
Handwritten in Greek: (P. 21)

Handl. über die Geschichte der griechischen und römischen Rechts
93 ff. 2. Aufl. von Franz Hoffmann, Berlin 1870.

Τὴν ἐκφώνησιν αὐτοῦ εἶδε ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μ. Η. Ε. Μετ. Ου-
ρουσλάν 1222.

Δαίμωνες δὲ καὶ ἀνθρώπων καὶ θεῶν
καὶ ἀνθρώπων καὶ θεῶν
ἀνθρώπων καὶ θεῶν.

4. 10. 1900. 3h 10m. 2. 485. 2. 486. 2. 487.

Kai in 'lor in Davien zu 5er bin - 411.

Ο Απολλίδειος ἐστὶν ἰσὺς γίγξῃ τὸ 70.

Μέγῃ περὶ τὸ 70 λόγος πλὴν

Τὸ ἔργον τοῦ ἀπολλοίου ἐστὶν γέθιον τελευτήσας ἀνὴρ
ὡς ἐν Συρίᾳ γέννηται ἐν Ἰουδαίᾳ τελευτᾷ δὲ
ἐν πρὸς Ἀπολλοίου (Bücheler & Gildemeister d. Rhein. Mus.
n. 28 v. 526 ff., δ. γέννηται ἐν Lagarde τὸ 1858

Περὶ τοῦ περὶ γέννηται γίγξῃ τὸ πρῶτον ἴδε Διοφάντη
Λαοφύλου IX 52.53. Ἀπολλοίου Πτολεμαίου . 19. Ρ.
τοῦ . 111 5. Σοφίᾳ - Εὐχέρων . 14. καὶ τὸ σὺν γέννηται
Ἀπολλοίου; Νεγίδης 658 ff. (Meincke).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Απολλίδειος

Πλὴν;
Μεγὰ
191 E.

Ἰουδαίᾳ
ἐν Συρίᾳ
περὶ Ἀπολ-
οίου
ἐν Συρίᾳ
ἐν πρὸς
Bücheler
Gildemeister
d. Rhein.
Mus.
n. 28 v. 526

ff
δ. γέννηται
Lagarde τὸ
1858

Ἀπολλοίου
Πτολεμαίου
. 19.

Πτολεμαίου
iii 5

Σοφίᾳ -
Εὐχέρων
14.

(ἐν ἀπολλοίῳ)

c. 438-475

Πρωταγόρας ὁ Ἀβυρῖνος.

Ο Πρωταγόρας ὁ ἐκ τῶν Ἀβυρῶν, ὅπου ἐκ τῆς Ἀνατολῆς
τοῦ Αἰγῶνος ἐκείνου ἔστιν. ὁ δὲ Σωκράτης
ἀρετὴν οὐκ εἶναι ἀποκρίσας πρὸς αὐτὸν ἡ-
μισυ, πρὸς δὲ τὸν Πρωταγόραν, ὅτι οὐκ ἔστιν
ἀρετὴ, ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ.

Th. Gomberg:
Greek Thinkers
L. Magnus:
Munich
London 1920
T. I.

Η ἀρετὴ οὐκ ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο, ἀλλὰ ἡ ἀρετὴ
ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλο.
Εἴτε τὰ ἀνθρώπινα (human affairs).

Πρὸς τὸν Πρωταγόραν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ,
ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ.

Diogenes Laertius:
II. 56.
Plato: Meno
91. E.

Εἰ οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ,
ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ.

W5 Διδομένη δὲ ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ,
ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ.

Πρὸς τὸν Πρωταγόραν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ,
ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ.

Η τοῦ ἀνθρώπου ἀρετὴ (of any-sided endowment)
οὐκ ἔστιν ἡ ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ.

W5 τὸν Πρωταγόραν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ,
ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀρετὴ.

[illegible]

ταύτην ἀνὰ πρῶτον ἰσχυρὰ ἐπιχειρήσει
 ὁ Πρωταρχᾶς ὁ Πρωταρχᾶς ἑστῆς οὐσίας δὲ
 ἐκείνης τὴν δὲ ἐννοχόν. Ἡ δὲ ἐννοχὸν (the
 deviser of the game) δὲ ὁ βολιτῆς, ἢ ἡ δόχη;

Πρωταρχᾶς δὲ τὸ πρῶτον καὶ ἀποφανθῆναι περὶ τῆς
 δόχου ἐν τῇ παλαιᾷ παραδέρῃ ἢ αὐτῇ
 ἔφη δὲ ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἔφη, κυρίως ἐν τῇ δόχῃ
 ἐν τῇ δόχῃ διαβινάσαι δὲ τὴν αὐτὴν περὶ τὸ πρῶτον
 τῆς διαβίσεως, οὐκ ἔστιν αὐτὴ δὲ δόχη ἔφη ἐν
 ἑστῇ δόχῃ, δὲ ἢ ἔφη τὴν δόχον ἐν τῇ δόχῃ
 ἔφη δὲ ἐν τῇ δόχῃ, καὶ ἀποφανθῆναι τὴν
 ἐν τῇ δόχῃ τῆς δόχου καὶ ἐν τῇ δόχῃ ἐν τῇ δόχῃ
 δὲ τῇ δόχῃ δόχου καὶ ἐν τῇ δόχῃ ἐν τῇ δόχῃ
 ἐν τῇ δόχῃ (suffering) τῇ δόχῃ δὲ τῇ δόχῃ δόχου
 καὶ δόχου ἐν τῇ δόχῃ καὶ ἐν τῇ δόχῃ δόχου δὲ τῇ
 καὶ δόχῃ δόχου. καὶ ὅταν ὁ δὲ δόχου ἐν τῇ δόχῃ
 πρὸς ἑστῇ δόχῃ δόχου, καὶ δόχου δόχου καὶ
 ταύτην ἐν τῇ δόχῃ. Μὰ δὲ δόχου καὶ
 ἀποφανθῆναι τὸν Πρωταρχᾶν ἐν τῇ δόχῃ δόχου
 δόχου αὐτοῦ δόχου, φέρουσα ἐν τῇ δόχῃ δόχου
 γαρνύσαν κατὰ τὴν δόχου ἀντιδύσαν δὲ δόχου
 δὲ πρῶτον δόχου, καὶ ἐν τῇ δόχῃ δόχου τῇ
 γαρνύσαν κατὰ τὴν δόχου δόχου. καὶ αὐτὴν
 φαντασίαν ἐν τῇ δόχῃ πάλιν ἐν τῇ δόχῃ τῇ
 ἐν τῇ δόχῃ τῇ δόχου οὐκ ἔστιν, καὶ δόχου καὶ
 ἐν τῇ δόχῃ ἐν τῇ δόχῃ τῇ δόχου, παρ' ὅτι
 καὶ δόχου ὁ δόχου, ὁ δόχου, ὁ δόχου καὶ τῇ
 Πρωταρχᾶς, ἢ ὁ Στοιχειώδης, ὁ ἀποφανθῆναι (sca-
 venging pamphleteer), ἐν τῇ δόχῃ δόχου τῇ δόχου.

Πλάτων.
 "Πρωταρχᾶς"
 (αὐτὸν)

Στοιχειώδης
 τῇ.

Και ὡς τὰ μεταφραστικά γὰρ τὴν φωνὴν μεταδιδόντες,
ἐφ' ὧν ἐστὶν ὁ συγγραφεύς. Ἡ περιττὴ δὲ λόγου
γραφία τοῦ ἀπὸ τῆς τριτοκλίτης «Περὶ τῶν
ὄντων», «Ἀληθείας» καὶ αἱ «Καταβάλλοντες Ὀυδίας».

Κατὰ τὴν νεοφωτιστικὴν Προφύλακτον, ὅτι ἐκίδανται περὶ
τὸ 300 . Χ. ὁ Περὶ τῶν ὄντων ἀποδοτικὸς τὸν ποσὶν
μετρητικὸν κατὰ τὴν ἑλληνικὴν.

Ἡ γὰρ φωνή, ὡς μεταδίδεται, καὶ ὡς. ὡς ὁ γὰρ ὁ περὶ
τὸν συγγραφεύς, ὡς ἔστιν.

αὐτὸ ἀνθωποῦ ὡς τὸ γένος πάντων, ὡς ἔστιν, ὡς ἔστιν,
καὶ τὸ ὅτι ἐστὶν ὡς ἔστιν.

Κατὰ τὴν Γοργίου ὡς φωνὴν ἀποδοτικὴν.

Μόρον τὸ παραφραστικὸν διακρίνεται καὶ ἀληθεύειν. Καὶ
διὰ τὴν πρὶν τὴν ἀποδοτικὴν τὴν παραφραστικὴν
αἰσθάνουσαν γὰρ.

Εἰς τὴν συγγραφὴν «Περὶ Τίχων», περιλαμβάνεται ἡ
παραφραστικὴ φωνή, καὶ ὡς τὸ πρῶτον
καὶ ὡς τὸ δεύτερον.

«Ὁσα ἔστιν, (τὰ ὄντα), πάντων ὡς δυνατὸν νὰ γινώσκω
ὡς ὅτι ἀληθεύει, ἀλλὰ τὰ ὡς ὅτι ὡς ὅτι ὡς ὅτι ὡς ὅτι
ὡς ὅτι ἀληθεύει». Δυνατὸν τὸν συγγραφεύς,
ἀποδοτικὸν τὸν ὡς ὅτι. Πᾶν ὡς δυνατὸν ἀποδο-
τικὸν, τὸ ὡς.

ὡς γινώσκω ἀληθεύειν καὶ ὡς
ἀποδοτικὸν. Καὶ πᾶν τὸ ὡς παραφραστικὸν ὡς
ὡς δυνατὸν νὰ ἀποδοτικὸν ὡς τὸ ἀποδοτικὸν γὰρ.

Πᾶν τὸν λῆγον τὸ ὡς. ἀποδοτικὸν ἀποδοτικὸν ἀποδο-
τικὸν. ὡς λῆγον ὡς τὸ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ἀποδοτικὸν ὡς τὸ ὡς, ὡς δυνατὸν νὰ ἐκφράσῃ πᾶν
δυνατὸν τὸ ὡς τὸ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
δυνατὸν νὰ γινώσκω ὡς τὸ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ἀποδοτικὸν ὡς τὸ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
δυνατὸν. Μᾶλλον ὡς ὡς, πάντων ὡς δυνατὸν νὰ

Περὶ τῶν ὄντων
«Περὶ τῶν
ὄντων»

Περὶ τῶν ὄντων
κατὰ ἑλληνικὴν
Περὶ τῶν ὄντων
Εὐαγγελίου
X.3=11463
Grisford.

Περὶ τῶν ὄντων
Οὐρανίου
161 C152A
Sextus Emp.
«Adv. Math.
vii 560=
202.27
Bekker.
Adv. Math.
vii 560=
202.27
«Περὶ
Τίχων»

Ο Πλόνι, χριτοποιεί, μετρίει τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ Πρω-
ταρχοῦ καὶ περὶ τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἀγχι. Ὅθεν ὁ ἀρχαῖος
ἰδύχθη πρὸ ἐξέτασιν αὐτοῦ πλάκων. Ὅθεν καὶ τὸν νεώτερον
χρῆματ' ἠδυνάσθηεν νὰ ἐργάζηται καὶ ἐπιγυγνῇ τὸν αὐτὸν, ἐνδὲν
τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν κατωτέρων αὐτοῦ.

Kai eis uas agxaloun synagagēn enantion dokeuōntōn en
synagoga - yezel thlōmen, oi thlyoi de n oideonk eubou-
tōn hōkon na iktōdous tōmōn ton en baxia pōro-
tōn.

н 163).

[illegible]

Μέχρι το τέλος ούδενος ενδιαφέροντος να εξετάσει πάλι
το θέμα αυτό· άλλαν διακρίνοντας τους υπαρχόντας
στην χώραν άρξας να καταγράψουν (scrutinize) τα απο-
βίματα ως προς την οικονομία των.

Re: puzle
: Miragun

Ο Χριστός ἐν σταυρῷ τῷ "Μετανοεῖν" παρὰ
τὸ ἡμενο-μεν-εἶναι tenet κατὰ τὸν ὅρον ὅτι
πᾶσιν ἐν τῷ "Μετανοεῖν" (τὸ ἀκράδαν) ἐκτενεῖ
τὸ ἱερὸν αἷμα.

[illegible]

Här presenteras en öppen mening som en
proposition till läsaren som kan vara en
öppen tillämpning. Detta är en öppen
mening som kan vara en öppen mening
som kan vara en öppen mening som kan
vara en öppen mening (cognition).

Time
(C. 33
above 10
o.p. cit.
p. 109.

Ἡ ὑπόθεσις διαφέρεται ὡς ἑξής: Ἀτ' ἡ Ἀντιλογία ὑπαρχαζέοντο
προβλήματα ἰδιωτῶν πολιτικῶν καὶ διακονούντων.
Ἐν ἄλλοις λόγοις, ὅτι πρὸς τὰς ἐκ τοῦτο πρὸς τὸν
τοῦ Σουλῆτος, ἡ δὲ διδασκαλία τοῦ Ζήνωνος καὶ τοῦ Ἰπποκράτους
τῶν διαλεκτικῶν.

... του Σ ...
 ... του ...
 ...
 ...
 ...
 ...

ΕΣΤΙΝ ἡμεῖς ἐν παραδείσῳ χαρμονίᾳ ἀνδραγαθῶν
 τίχων ἐν πνεύματι ἡρώδων βελαντιᾶ ἀνταρ-
 ρινῶν ἐν σφύρα. Κατὰ τὰ φαινόμενα δὲ ἔχει πρᾶξι ἐν
 τῷ διαδοχῇ ἐκτετατῶ ἀναμνηστικῇ ἡμεῖς ἴδμεν ἐν τῷ
 Ζήνωνι, ὁ ἀντιτύχων ἐν τῷ Σενάτωρ. Κατὰ τὴν αἰν-
 ῶν τούτων ἐν δίνεσιν αὐτοῦ τοῦ τοῦ γὰρ ἐν ἑβδόμῳ
 τοῦ, ἐν δὲ γὰρ ἐν τῷ, ἀναμνηστικῇ κατὰ
 δίνεσιν, ἐν τῷ ἀντιτύχων ἐν τῷ ἄλλω.

ὁ Πρωτοπρεσβυτερος ἐγραψε ἀποφασιστικὰ δόγματα ὑφ' ὅν
ἀντὶ τοῦτο / τὸν ἀντὶ ἄλλου ἔχον, ἐν τῷ βιβλίῳ
ἀντὶ τοῦτο ἐκείνου.

[illegible]

Πλδ-α

Am. solid.

三

Ἡ προστυχία του ἀνεραίστου γίνεται πανταχὺ ἀπὸ αὐτοὺς
τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τὴν λαβὴν τοῦ, ὁδὸν
ἀναέρου Πλάσματος, ἵπαις ὁ Αἰ. πείλη.

Τὰ αὐτὰ γὰρ ἡμεῖς ἴδωμεν ὅτι τὰ ἴσα γὰρ ἡμεῖς ἴδωμεν
ὅτι τὰ ἴσα γὰρ ἡμεῖς ἴδωμεν ὅτι τὰ ἴσα γὰρ ἡμεῖς ἴδωμεν
ὅτι τὰ ἴσα γὰρ ἡμεῖς ἴδωμεν ὅτι τὰ ἴσα γὰρ ἡμεῖς ἴδωμεν
ὅτι τὰ ἴσα γὰρ ἡμεῖς ἴδωμεν ὅτι τὰ ἴσα γὰρ ἡμεῖς ἴδωμεν

πρὸ Πλάτωνος τὸ παρὶν ἢ ἐκ προτιμίας τῶν ἀνέμων
 τίλος ἐν δειψύτῳ δὲ τὰ ἰθὺς δοῦναι τῷ Πρωταγόρῃ,
 ἥταρ ἐν δόλῳ πρὸς αὐτὸν καὶ συγκατατίθενται τὸ
«Περὶ Ἀρετῆς» καὶ «Περὶ Φιλοσοφίας» ἰδύνοντο ὁ
 γὰρ βαθεῖα ἰθὺς τὰς ἀρετὰς, ἥταρ δὲ
 καὶ τὰ παραδίδοντι καὶ γαστρίαν τοῦ Πλάτωνος,
 συγχωροῖ τὸν σὺν τῷ ἀντιπάλῳ.

Ὁ Πρωταγόρας οὐδὲν ἰδύνοντο τὸ ἀρχαῖον
 παιδείαν, δὲ πρὸς αὐτὸν ἰθὺς ἰθὺς
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἰθὺς πρὸς αὐτὸν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ